

hed om en betydningsfuld Sag, maa der gives efter fra alle Sider, og vi har da ment at kunne gaa ind paa denne Ordning, som er foreslaaet her, hvorved der stilles 1 Mill. Kr. til Raadighed til Refusion af Kommunernes Udgifter til saadanne Foranstaltninger, der kommer de mere velstillede til gode, dog at ingen Kommune kan faa refunderet ud over en Trediedel af de Udgifter, den i saa Henseende har afholdt. Men næst efter at sige dette, at jeg ikke med nogen særlig Glæde gaar med til at anbefale dette Ændringsforslag, vil jeg fremhæve, at jeg anser Ændringsforslaget, rent formelt set, for at være en Forbedring af Bestemmelsen i Lovforslaget, for saa vidt det herefter er overordentlig klart, hvad der selvfølgelig hele Tiden har været Hensigten, at den Refusion af en Trediedel af Kommunens Udgifter, der her er Tale om at yde af Statskassen, angaar kun de Udgifter, som er en Følge af Foranstaltninger, der kun kommer de bemidlede til gode. Det maa efter Ændringsforslaget staa klart for alle, at der her er Tale om et Tilskud af Statskassen, som har til Formaal at skaffe de mere bemidlede forskellige Varer billigere, end Dyrtiden tilsteder, idet alt det, som af Kommunen ydes til de mindre bemidlede Forsyning med Varer til nedsat Pris eller helt gratis, refunderes af Staten med to Trediede. Den Million Kroner, der er stillet til Raadighed — det fremgaar tydeligt af den foreslaaede Affattelse — stilles alene til Raadighed til Hjælp for kommunale Foranstaltninger for de bemidlede Vedkommende. Jeg anser det for at være en Fordel, at det tydeligt kan ses, hvad der er Meningen. Venstre har, som sagt, ikke anset det for nødvendigt at hjælpe Kommunerne til Foranstaltninger, som alene kommer bemidlede til gode, men vi har tænkt, at man maatte bringe et Offer paa Enighedens Alter, og vi vilde gerne bidrage vort til at faa denne Sag ført igennem inden Juleferien, saa at vi kunde gøre os fortjente til den Juleferie, som den højtærede Indenrigsminister mente, vi ikke havde fortjent, hvis vi ikke gennemførte Lovforslaget.

Jeg haaber, at naar Venstre ogsaa har vist Imødekommen ved at fratagde Ønsket om at faa den halve Million Kroner til Fordeling blandt Kommunerne efter de særlige Regler, som det ærede Medlem fra Lemvig (Sandbæk) har Æren for i sin Tid at have opfundet, skal det ikke betyde, at den halve Million ikke kommer til Udbetaling til Kommunerne ogsaa for det kom-

mende Aar. Vi har været fuldt tilfreds-stillede med, at den højtærede Indenrigsminister i Udvalget har erklæret, at naar han kan overse de Resultater, som opnaas med Hensyn til Fordelingen af den halve Million Kroner, som skal fordeles i indeværende Aar, vil han komme til Rigsdagen med saavel Oversigten over Fordelingen som et Forslag om Fordeling af et tilsvarende Beløb enten efter de samme Regler eller efter andre Regler, hvis det maatte vise sig, at de anvendte Regler ikke har virket paa en for Formaalet tilfredsstillende Maade.

Maa jeg, idet jeg med større eller mindre Glæde anbefaler samtlige Ændringsforslag, slutte med at sige, at det er mit Haab, at Kommunalbestyrelserne, og ikke mindre Hjælpekassebestyrelserne, som antagelig ogsaa i det kommende Aar vil faa med Administrationen af Loven at gøre, vil tage i Betragtning de overordentlige vanskelige Forhold, som er til Stede for mange af Borgerne, ogsaa for mange, som under almindelige Forhold paa ingen Maade kunde regnes for at være mindre bemidlede, men for hvem Forlængelsen af Krigssituationen har medført overordentlig store Vanskeligheder, og vil forstaa, at det foreliggende Tilbud fra Staten om at afholde $\frac{2}{3}$ af Udgifterne hidrører fra et Ønske hos Rigsdagen om, at at man i Kommunerne skal tage rundhaandet paa denne Sag.

Hermed anbefaler jeg samtlige Ændringsforslag til det høje Ting.

Foss: Jeg kan slutte mig til den ærede sidste Talers (Jensen-Sønderup) Opfattelse, at Ændringsforslagene er en Forbedring af Lovforslaget. Idet jeg paa mine Meningsfællers Vegne altsaa anbefaler at tiltræde disse Ændringsforslag og Lovforslaget i øvrigt, som det vil komme til at foreligge efter Ændringsforslagenes Vedtagelse, vil jeg dog gøre en Bemærkning om et enkelt Punkt. Allerede ved første Behandling udtalte jeg mig om det uheldige Princip, som denne Lov har anvendt, idet der tillægges Kommunalbestyrelserne Ret til at sætte et vilkaarligt Skel for Beskatningen. Opfattelsen har altid tidligere været den, at Skattebevillingsretten skulde tilkomme dem, der betaler Skatten, men ved det her praktiserede synes det, som om man gaar ud fra den modsatte Opfattelse: at de, som skal betale Skatten, ikke skal have Skattebevillingsretten. Saaledes er det i Praxis. Vel kan jeg, hvad jeg ogsaa udtalte ved